DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

Warszawa, dnia 20 sierpnia 1966 r. **Nr 8/4 gr** Poz. 29

T R E Ś Ć

29.

OKÓLNIK Nr CK 1769/1/66

z dnia 3 sierpnia 1966 r.

w sprawie wyjaśnienia niektórych zagadnień w związku ze zmianą przepisów o rachunkowości budżetowej z dniem 1 stycznia 1966 r.

W związku ze zgłoszonymi zapytaniami dotyczącymi zmian w przepisach o rachunkowości budżetowej (zarządzenie Ministra Finansów z 20 grudnia 1965 r. — Mon. Pol. Nr 72, poz. 414) Ministerstwo Finansów wyjaśnia i ustala, co następuje:

I. Dochody budżetowe.

1. Ewidencja analityczna dochodów budżetowych powinna być prowadzona — zgodnie z § 116 przepisów o rachunkowości budżetowej — w zasadzie w formie rejestru wzór Rb 48. Sposób prowadzenia rejestru określa § 151 przepisów o rachunkowości budżetowej.
2. Rejestr dochodów budżetowych służy jako urządzenie analityczne, stanowiące równocześnie podstawę dokonywania okresowych (zbiorczych) zapisów na kontach syntetycznych.
3. Rejestry dochodów zakłada się dla poszczególnych podziałek klasyfikacji dochodów budżetowych na okresy miesięczne, kwartalne lub półroczne.
4. Dochody nie przypisane (płacone bez uprzedniego wezwania) mogą być ewidencjonowane w rejestrach według wzoru Rb 48 z równoczesnym księgowaniem przypisów do wysokości wpłat. Dla dochodów nie przypisanych mogą być również prowadzone na dowolnych formularzach odrębne rejestry uproszczone, obejmujące tylko następujące kolumny: Nr kolejny, imię, nazwisko i adres wpłacającego, wpłaty, zwroty. Dochody nie przypisane, pobierane w gotówce przy pomocy kwitariusza Rb 2 mogą być wpisywane do rejestrów sumami zbiorczymi według wpłat na rachunek bankowy dochodów budżetowych; w treści zapisu należy wskazać numery pokwitowań wydanych z kwitariusza Rb 2.
5. Zapisów na kontach syntetycznych dokonuje się w sumach zbiorczych, wynikających z podsumowanych rejestrów. Podstawę dokonania zapisów na kontach syntetycznych stanowią polecenia księgowania, w których podaje się następującą dekretację:
   a) na podstawie rejestrów dochodów przypisanych: przypisy: Wn 35 — Ma 61, odpisy: Wn 61 — Ma 35, wpłaty: Wn 06 — Ma 35, zwroty: Wn 35 — Ma 06,
   b) na podstawie rejestrów dochodów nie przypisanych: wpłaty: Wn 06 — Ma 61, zwroty: Wn 61 — Ma 06.
6. W jednostkach budżetowych, w których występuje niewielka ilość dowodów księgowych dotyczących ewidencji dochodów budżetowych, rejestry mogą być stosowane wyłącznie jako urządzenia analityczne, nie stanowiące podstawy zapisów na kontach syntetycznych. W tym przypadku zapisów na kontach syntetycznych dokonuje się bezpośrednio na podstawie dowodów.
7. W jednostkach budżetowych, dla których zapisy księgowe są dokonywane przez ośrodki zmechanizowanej rachunkowości budżetowej, prowadzi się tylko rejestry dochodów przypisanych i tylko do czasu objęcia przez ośrodek zmechanizowanej rachunkowości kont osobowych do konta 35 — „Należności dochodów budżetowych". Rejestry te mają wyłącznie charakter urządzenia analitycznego.

II. Pobór opłat w przedszkolach i żłobkach.

8. Kwitariusz przychodowo-ewidencyjny Rb 3, o którym mowa w § 67a przepisów o rachunkowości budżetowej służy zarówno do poboru wpłat, jak też do prowadzenia ewidencji rozliczeń z poszczególnymi dłużnikami z tytułu opłat w przedszkolach i żłobkach, eliminując potrzebę prowadzenia kont osobowych poszczególnych dłużników.
9. Kwitariusz składa się z arkusza pokwitowań i 2 egzemplarzy wykazu należnych i pobranych sum. Pokwitowania łącznie z wykazami wypełnia się przebitkowo na początku każdego miesiąca wpisując nazwisko i imię dziecka, zaległość z ubiegłych miesięcy, należność za miesiąc bieżący, ewentualne odpisy należności z tytułu nieobecności dziecka w miesiącu ubiegłym oraz ustaloną sumę łączną do zapłaty. Kolumny „wpłacono" i „słownie" wypełnia się przy wpłacie należności po czym wydaje się pokwitowanie wpłacającemu.
10. Po upływie miesiąca unieważnia się (przez przekreślenie i zaopatrzenie podpisem osoby unieważniającej) pokwitowania niewykorzystane dołączając je do pierwszego egzemplarza wykazu należności, sumuje wykaz we wszystkich kolumnach kwotowych i przenosi sumy nie uiszczone do kwitariusza na miesiąc następny (z wyłączeniem osób, które zaprzestały korzystania z przedszkola lub żłobka — ust. 13), po czym przesyła się pierwszy egzemplarz wykazu należności do księgowości.
11. Komórka księgowości sprawdza czy do wykazu przeniesione zostały sumy niezapłacone w miesiącu poprzednim, czy wykaz jest prawidłowo podsumowany, czy jednostka odprowadziła zainkasowane sumy na rachunek bankowy i czy sumy te są zgodne z sumami wykazu za dany miesiąc.
12. Otrzymane wykazy stanowią podstawę księgowania na koncie przedszkola (żłobka) sum należnych i odpisanych za dany miesiąc. Wpłaty księguje się na podstawie właściwych wyciągów bankowych lub raportów kasowych.
13. Wykazami, o których mowa w ust. 9 nie obejmuje się osób, które zaprzestały korzystania z usług przedszkola (żłobka), a posiadają zaległości lub nadpłaty. Zaległości te lub nadpłaty należy przeksięgować z konta zbiorczego przedszkola (żłobka) na konta indywidualne tych osób i rozliczyć według zasad ogólnych.
14. Kwitariusz Rb 3 może mieć zastosowanie także do prowadzenia ewidencji opłat z tytułu akcji wczasów dla dzieci i młodzieży. I w tym przypadku nie uiszczone należności i nadpłaty podlegają przeniesieniu na konta osobowe dłużników.

III. Materiały i przedmioty nietrwałe.

15. Stosowanie nowowprowadzonego konta 40 „Rozliczenie zakupu materiałów" nie jest obowiązkowe w każdym przypadku. Konto to należy wykorzystać wówczas, gdy:
1) istnieje rozbieżność między datą księgowania dowodu przyjęcia dostawy materiałów a datą księgowania faktury, dotyczącej tej dostawy, w wyniku czego występują dostawy niefakturowane lub materiały w drodze,
2) występują różnice ilościowe lub wartościowe uzasadniające reklamacje, a w szczególności gdy w fakturze wymienione są inne rodzaje lub ilości materiałów, aniżeli ustalono w toku odbioru, ceny zafakturowane są różne od cen cennikowych lub umowy, wzgl. gdy w fakturze są błędy,
3) występują różnice między ogólną wartością dostawy, wymienioną w fakturze, a wartością materiałów ustaloną w dowodzie przyjęcia dostawy materiałów; różnice te mogą mieć miejsce, gdy jednostka wycenia przychód materiałów według cen cennikowych a faktura obejmuje bonifikaty, rabaty lub koszty zakupu wzgl. gdy ewidencja materiałów jest prowadzona według stałych cen ewidencyjnych,
4) w toku odbioru materiałów stwierdzono niedobory lub nadwyżki.

16. W jednostkach i zakładach budżetowych prowadzących żywienie, zakup środków żywności powinien być opłacany z § 23 klasyfikacji wydatków z tym, że wartość wyżywienia personelu powinna być okresowo refundowana z § 14 na § 23.
Wpłaty personelu za wyżywienie zalicza się:
1) w jednostkach budżetowych — na zmniejszenie wydatków budżetowych,
2) w zakładach budżetowych i środkach specjalnych — na dochody.

17. Wydatki na zakup materiałów związanych z nie wydzieloną produkcją zwierzęcą i roślinną prowadzoną dla celów żywieniowych, powinny być objęte § 23 klasyfikacji wydatków. W paragrafie tym powinny być zatem zgrupowane nie tylko wydatki na zakup i utrzymanie zwierząt przeznaczonych na ubój, ale również wydatki na zakup i utrzymanie zwierząt przeznaczonych do produkcji żywności (krów, kur) jak i wydatki na zakup materiałów przeznaczonych dla nie wydzielonej produkcji roślinnej (nasiona, sadzonki, nawozy itp.).

18. Na koncie 49 — „Przerób materiałów", z uwagi na obowiązujący podział kosztów w układzie rodzajowym według klasyfikacji wydatków księguje się tylko koszty materiałowe przerobu materiałów i produkcji nie wydzielonej. Inne koszty przerobu (produkcji nie wydzielonej) np. koszty osobowe, koszty usług obcych, koszty finansowe księguje się na właściwym koncie kosztów (11 lub 13).
Uzyskane z przerobu (produkcji nie wydzielonej) materiały, środki żywności i inne środki rzeczowe (np. przedmioty nietrwałe) księguje się na stronie Ma konta 49 w cenach cennikowych (lub ewidencyjnych). Wynikające z rozliczenia poszczególnych przerobów (produkcji nie wydzielonej) saldo konta 49 podlega przeksięgowaniu na właściwe konto kosztów (11 lub 13) lub na konto 42 — „Odchylenia od cen ewidencyjnych materiałów". Nie dotyczy to strat i zysków nadzwyczajnych produkcji nie wydzielonej, które należy księgować na koncie 82 lub 83.

19. Objaśnienia do § 20 klasyfikacji wydatków zawierają definicję przedmiotów nietrwałych. Dolna granica wartościowa (100 zł) ma charakter orientacyjny. Oznacza to, że mogą być do przedmiotów nietrwałych zaliczane przedmioty o wartości jednostkowej poniżej 100 zł, jak również można nie zaliczać do tych przedmiotów środków pracy o wartości przekraczającej 100 zł. O zakwalifikowaniu określonych przedmiotów do przedmiotów nietrwałych powinny rozstrzygać kryteria ewidencyjno-kontrolne.

20. Przedmioty nietrwałe, objęte kontem 43 na podstawie przepisów obowiązujących przed 1 stycznia 1966 r. a nie odpowiadające przyjętym kryteriom, mogą być spisane z ewidencji zapisem Wn konto 44 — Ma konto 43.

21. Ewidencja analityczna przedmiotów nietrwałych w użytkowaniu, objętych kontem 43, powinna być prowadzona w księgach inwentarzowych wzór Rb 14. Ewidencja przedmiotów nietrwałych w użytkowaniu szybkozużywających się, a występujących w dużych ilościach (np. bielizna, pościel, odzież) może być prowadzona na kartach ilościowo-wartościowych (wzór K-11) lub w księgach materiałowych (wzór Rb 34).

22. Stosowanie postanowień ust. 1 objaśnień do konta 43 „Przedmioty nietrwałe w użytkowaniu" zezwalających na spisywanie w określonych warunkach w koszty przedmiotów nietrwałych wydanych do użytkowania z pominięciem konta 43 może mieć miejsce tylko w stosunku do przedmiotów o krótkotrwałym okresie użytkowania tj. do 1 roku. Przedmioty nietrwałe o okresie użytkowania ponad 1 rok powinny być kontrolowane w czasie eksploatacji w sposób księgowy przy zastosowaniu konta 43.

23. Niedobory i nadwyżki przedmiotów nietrwałych w użytkowaniu powinny być ewidencjonowane w sposób następujący:
1) Wn konto 37 — Ma konto 43 — ujawnione niedobory,
2) Wn konto 43 — Ma konto 37 — ujawnione nadwyżki.
Po przeprowadzeniu weryfikacji niedoborów i nadwyżek wystąpią następujące zapisy księgowe:
1) Wn konto 37 — Ma konto 44 — zużycie dotyczące nadwyżek zweryfikowanych,
2) Wn konto 44 — Ma konto 37 — zużycie dotyczące niedoborów zweryfikowanych,
3) Wn konto 37 — Ma konto 82, 83, 85 lub 89 — roszczenia z tytułu niedoborów.

24. Nieodpłatne przekazanie materiałów i przedmiotów nietrwałych bez względu na to, kto jest odbiorcą, powinno być zawsze kontrolowane przy pomocy konta 38 „Pozostałe rozrachunki".
Przekazanie materiałów jednostka przekazująca księguje Wn konto 38 — Ma konto 41, potwierdzenie odbioru Wn konto 82, 83, 84 lub 85 — Ma konto 38.
Przekazanie użytkowanych przedmiotów nietrwałych jednostka przekazująca ewidencjonuje: Wn konto 38 — Ma konto 43, potwierdzenie odbioru: Wn konto 44 — Ma konto 38.
Uznanie konta 38 może nastąpić tylko na podstawie potwierdzenia, podpisanego przez głównego księgowego jednostki otrzymującej, stwierdzającego przyjęcie i zaewidencjonowanie przekazanych środków.

25. Podany w ust. 23 i 24 tryb księgowania niedoborów i nadwyżek przedmiotów nietrwałych w użytkowaniu i tryb księgowania operacji związanych z przekazaniem tych przedmiotów, może powodować przejściową niezgodność salda konta 44 z saldem konta 43.

26. W gospodarstwach pomocniczych rolnych — przedmioty nietrwałe ujmuje się na koncie 47 „Zapasy gospodarstw rolnych". W związku z tym w gospodarstwach tych nie występują konta 43 i 44.

IV. Środki trwałe i pozostałe wartości trwałe.

27. Na koncie 55 — „Pozostałe wartości trwałe" oprócz wartości wymienionych w objaśnieniach do tego konta, należy również księgować:

1) książki i czasopisma, dzieła sztuki i eksponaty muzealne, opłacane z § 21 klasyfikacji wydatków,
2) modele i wzory, wytworzone w ramach prac naukowo-badawczych i zatrzymane dla potrzeb placówki naukowo-badawczej.

28. Nieodpłatne przekazanie środków trwałych lub pozostałych wartości trwałych, powinno być zawsze kontrolowane za pomocą konta 59 — „Środki trwałe przekazane". Uznanie konta 59 może nastąpić tylko na podstawie potwierdzenia, podpisanego przez głównego księgowego jednostki otrzymującej, stwierdzającego przyjęcie i zaewidencjonowanie przekazanych środków.

29. Gospodarstwa pomocnicze, zobowiązane do zaliczania w koszty produkcji amortyzacji środków trwałych, powinny zaliczać w koszty produkcji nie tylko amortyzację środków trwałych przydzielonych gospodarstwu (protokólarnie przekazanych), ale również amortyzację tych środków trwałych, które są w jego całkowitym lub częściowym użytkowaniu, a nie zostały mu przez jednostkę macierzystą protokólarnie przekazane. W przypadku częściowego użytkowania naliczenie kosztów amortyzacji ulega odpowiedniemu zmniejszeniu. Zasady tej nie stosuje się w przypadkach, gdy gospodarstwo wpłaca na dochody budżetowe jednostki macierzystej opłaty czynszowe za użytkowanie środków trwałych.

V. Inwestycje i kapitalne remonty.

30. Jednostki (zakłady) budżetowe wykonujące sposobem gospodarczym roboty i usługi w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów przy użyciu własnych pracowników (np. brygady roboczej) oraz własnych środków gospodarczych (np. środków transportowych), których koszty utrzymania są objęte planem finansowym działalności bieżącej, pokrywają koszty tych robót i usług ze środków na inwestycje i kapitalne remonty przelewem na dochody budżetowe lub pozabudżetowe, w zależności od tego z których środków są finansowane koszty utrzymania pracowników i środków gospodarczych użytych do robót w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów.

Rozliczenie powinno być dokonane:
1) w odniesieniu do robót budowlano-montażowych według zasad obowiązujących dla rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe,
2) w odniesieniu do innych robót i usług — według cen wynikających z obowiązujących cenników lub według kosztów własnych, jeżeli tak obliczona suma nie jest wyższa od ustalonej według cen wynikających z cenników.

Podstawę rozliczenia stanowi faktura wewnętrzna, która podlega księgowaniu: Wn konto 17 lub 18 — Ma konto 36, jeśli suma faktury wewnętrznej podlega przelaniu na dochody budżetowe, Wn konto 17 lub 18 — Ma konto 63 — jeśli suma faktury podlega przelaniu na dochody pozabudżetowe.

31. Uzyski materiałowe, jak również straty i zyski w zakresie kapitalnych remontów zalicza się na fundusz na kapitalne remonty (konto 85).

32. Koszty inwestycji budowlanych przenosi się na konto 85 w zamknięciu rocznym tego roku, w którym całe zadanie inwestycyjne zostało zakończone i finansowo rozliczone. Analogiczną zasadę stosuje się do kosztów kapitalnych remontów.

Koszty zakupów inwestycyjnych (nie związanych z budownictwem inwestycyjnym) przenosi się w zamknięciu rocznym na konto 85 do wysokości zakupów finansowo rozliczonych.

33. Jednostki i zakłady budżetowe oraz zarządy inwestycji, zwane dalej inwestorami, dokonujące nakładów inwestycyjnych w celu nieodpłatnego przekazania otrzymanych z inwestycji środków rzeczowych innym jednostkom, zwanym dalej użytkownikami, stosują następujący sposób księgowego ujęcia tych środków:
1) wartość inwestycji nie zwiększa w księgach inwestorów stanu środków trwałych lub obrotowych,
2) inwestycje zakończone przekazane użytkownikom powinny być wyodrębnione u inwestora w ewidencji analitycznej inwestycji zakończonych,
3) użytkownicy potwierdzają odbiór inwestycji zakończonych otrzymanych nieodpłatnie od inwestorów; potwierdzenie podpisane przez głównego księgowego użytkownika powinno zawierać stwierdzenie przyjęcia i zaewidencjonowania otrzymanych środków w ewidencji środków trwałych lub obrotowych.
4) koszty inwestycji zakończonych przekazanych użytkownikom, nie potwierdzonych przez użytkowników na koniec roku, nie mogą być przeniesione w księgach inwestorów na konto 85,
5) zakończone inwestycje otrzymane nieodpłatnie przez użytkowników od inwestorów traktowane są przez użytkowników jako środki trwałe lub obrotowe, a ich przychód jest księgowany na kontach środków trwałych lub obrotowych jako środki otrzymane z inwestycji. Użytkownicy nie ewidencjonują wartości tych środków na kontach inwestycji.

Za DYREKTORA CENTRALNEJ KSIĘGOWOŚCI
NACZELNIK WYDZIAŁU

mgr J. Cewe

KOMUNIKAT Nr 16/66

o skreśleniu biegłego z listy dyplomowanych biegłych księgowych.

Na podstawie § 53 ust. 2 uchwały Nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278, z 1961 r. Nr 87, poz. 370 i z 1962 r. Nr 61, poz. 290) i § 18 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1960 r. w sprawie dyplomowanych biegłych księgowych (Monitor Polski Nr 8, poz. 39) zawiadamia się, że z powodu zgonu został skreślony z listy dyplomowanych biegłych księgowych ob. Eugeniusz Guć, zam. w Warszawie, ul. Stanisławowska 11 m 5.

Jednocześnie unieważnia się legitymację nr 3274.

MINISTER FINANSÓW
z up. DYREKTOR DEPARTAMENTU

Z. Paryziński

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10/12

OPŁATA POCZTOWA ZRYCZAŁTOWANA

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-650, cz. 08, dz. 40 rozdz. 400 w V-tym Oddz. Miejskim NBP w Warszawie.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie.

Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

ODBIORCA

PWPW N-882-66. Nakł. 34 000 egz. M-65.